

Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulion tis Epikrateias (Grekland) den 11 mars 2010 — Amaltheia I Naftiki Etaireia mot Ypourgos Emporikis

(Mål C-129/10)

(2010/C 134/39)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulion tis Epikrateias (Grekland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Amaltheia I Naftiki Etaireia

Motpart: Ypourgos Emporikis

Tolkningsfrågan

Är det förenligt med bestämmelserna i artiklarna 1 och 2 i rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) (EGT L 364, s. 7; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 203), jämförda med principen om frihet att tillhandahålla tjänster, att anta nationella bestämmelser om att skeppsredare får tillhandahålla cabotagetjänster enbart om de i förväg har inhämtat ett administrativt tillstånd därtill, vilket beviljas enligt föreskrifter som bland annat syftar till att kontrollera om de färdplaner som en redare har anmält kan genomföras, med hänsyn tagen till förhållandena i en konkret hamn, på ett för fartyget säkert sätt och med iakttagande av god ordning i hamnen, samt att kontrollera om det fartyg som ska användas på rutten kan anlöpa den aktuella hamnen utan problem vid den tidpunkt som redaren har angett som den föredragna tidpunkten för en konkret rutt, utan att det på förhand i en bestämmelse föreskrivs vilka kriterier som myndigheten ska tillämpa för att avgöra dessa frågor, särskilt när flera redare är intresserade av att anlöpa samma hamn vid samma tidpunkt?

Talan väckt den 11 mars 2010 — Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd

(Mål C-130/10)

(2010/C 134/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europaparlamentet (ombud: E. Perillo, K. Bradley, A. Auersperger Matic)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara rådets förordning (EU) nr 1286/2009 ⁽¹⁾ av den 22 december 2009 om ändring av förordning (EG) nr 881/2002 ⁽²⁾ om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter associerade med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna,
- besluta att verkningarna av rådets förordning (EU) nr 1286/2009 ska bestå till dess att den ersätts,
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europaparlamentet anser att rådets förordning (EU) nr 1286/2009 av den 22 december 2009 om ändring av förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter associerade med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna är ogiltig av följande skäl.

- Med tanke på förordningens syfte och innehåll är den korrekta rättsliga grunden artikel 75 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- I andra hand, var villkoren för förfarandet enligt artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt inte uppfyllda eftersom inget förslag hade behörigen lagts fram och eftersom rådet inte tidigare hade antagit ett beslut i enlighet med kapitel 2 i avdelning V i fördraget om Europeiska unionen.

Om domstolen ogiltigförklarar den omtvistade förordningen föreslår parlamentet ändå att domstolen utövar sitt utrymme för skönsmässig bedömning för att verkningarna av den omtvistade förordningen ska bestå i enlighet med artikel 264 andra stycket FEUF till dess att den har ersatts.

⁽¹⁾ EUT L 346, s. 42.

⁽²⁾ EGT L 139, s. 9.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Belgien) den 15 mars 2010 — 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley och 3. Marie Joëlle Armel Halley mot Belgische Staat

(Mål C-132/10)

(2010/C 134/41)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Belgien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley och 3. Marie Joëlle Armel Halley

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfrågor

Är artikel 137 första stycket punkt 2 i arvskattelagen (Wetboek Successierechten), jämförd med artikel 111 i samma lag, förenlig med artiklarna 26, 49, 63 och 65 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med tanke på att preskriptionstiden för arvsskatten på registrerade aktier är två år om den faktiska ledningen för bolaget har sitt säte i Belgien men tio år om den inte har sitt säte i Belgien?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte di Appello di Torino (Italien) den 15 mars 2010 — SCF Consorzio Fonografici mot Marco Del Corso

(Mål C-135/10)

(2010/C 134/42)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte di Appello di Torino (Italien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SCF Consorzio Fonografici

Motpart: Marco Del Corso

Tolkningsfrågor

1. Är Romkonventionen av den 26 oktober 1961 om närstående rättigheter, TRIPs-avtalet (The Agreement on Trade Related Aspects of Intellectual Property Rights), WIPO:s (World Intellectual Property Organization) fördrag om framföranden och fonogram (WPPT) direkt tillämpliga i gemenskapens rättsordning?
2. Är de ovannämnda enhetliga internationella rättsakterna även direkt tillämpliga på förhållanden mellan enskilda?
3. Överensstämmer begreppet återgivning för allmänheten i de ovannämnda fördragen med motsvarande gemenskapsrättsliga begrepp i direktiven 92/100/EG ⁽¹⁾ och 2001/29/EG ⁽²⁾, och, om så inte är fallet, vilken rättskälla ska ges företräde?
4. Innebär gratis spridning av fonogram i privata tandläkarmottagningar, i vilka en ekonomisk verksamhet bedrivs i form av utövandet av ett så kallat fritt yrke, där kunderna kan ta del av fonogrammen utan att själva utföra någon handling, överföring till allmänheten av fonogrammen eller att fonogrammen görs tillgängliga för allmänheten i den mening som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2001/29/EG?
5. Har fonogramframställarna rätt till ersättning för denna spridning?

⁽¹⁾ EGT L 346, s. 61.

⁽²⁾ EGT L 167, s. 10.